

การพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทย
เพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา
The Development of Enrichment Curriculum with Coach for Developing
the Thai Language Communication Ability of the Teacher
at Watcharawittaya School

สุรพงษ์ กล่ำบุตร¹ ศิริวิทย์ ปฐมชัยวาลย์² นฤตล จันทระเพ็ชร³ มาเรียม นิลพันธุ์⁴ และศิริวรรณ วณิชนวนวรชัย⁵

มหาวิทยาลัยศิลปากร

Surapong Klamboot ¹ Sirawit Pathomchaiwal ² Naruedon Chanpetch ³ Maream Nillapun ⁴

and Siriwan Vanichwatanavorachai⁵

Silpakorn University

Corresponding Author, E-mail: naruedon8@gmail.com

(Received: 19 June, 2024 ; Edit: 6 November, 2024 ; accepted: 6 November, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานวิธีและวิชาการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา และ 2) ประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียน วัชรวิทยา มีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ 2.1) ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวก เพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยาเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ และ 2.2) ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยา กลุ่มเป้าหมายคือ ครูโรงเรียนวัชรวิทยา อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งมีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกสำหรับการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ประชากร ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1. หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา ประกอบด้วย 1) ที่มาและความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระ 4) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้โดยจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ 3 ระยะ 2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา พบว่า 2.1) ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.60 คิดเป็นร้อยละ

98.02 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพร้อยละ 80 2.2) ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียน
วัชรวิทยาในภาพรวมอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตรเสริม, การโค้ช, ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

Abstract

A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements in the subject of Seminar in Research Methodology in Mixed Method Research and the subject of Curriculum Development and Implementation for Doctor of Philosophy Department of Curriculum and Instruction. The purposes were to: 1) To development of enrichment curriculum with coach for developing the Thai language communication ability of the teacher at Watcharawittaya School and 2) To evaluate the effectiveness of the enrichment curriculum with coach for developing the Thai language communication ability of the teacher at Watcharawittaya school, Has a specific objective: 2.1) To study the ability to use Thai language positively for learning management of teachers at Watcharawittaya school compared to efficiency criteria and 2.2) To study the ability to use Thai language for the work of teachers at Watcharawittaya school. The target group is Teacher at Watcharawittaya school Mueang Kamphaeng Phet district, Kamphaeng Phet province, with prior teaching experience of less than 5 years, in the first semester of the 2023 academic year, a total of 16 people. The research instruments composed of a enrichment curriculum with coach for developing the thai language communication ability of the teacher at Watcharawittaya school, an observation of positive Thai communication behavior oriented to learning management and an observation of Thai language of the work. The data was analyzed by population mean, population standard deviation and content analysis. The results were as follows 1. The enrichment curriculum with coach for developing the Thai language communication ability of the teacher at Watcharawittaya school consisting of 1) the origin and importance of curriculum development, 2) the aims of the curriculum, 3) content, 4) organizing knowledge enhancing activities by organizing knowledge enhancing activities in 3 phases 2. The effectiveness of the enrichment curriculum with coach for developing the Thai language communication ability of the teacher at Watcharawittaya school indicated that 2.1) The ability to use Thai language positively for learning management of teachers at Watcharawittaya school had an average score of 19.60, accounting for 98.02 percent, higher than the performance criteria of 80 percent. 2.2) The Overall's ability to use Thai language for the work of teachers at Watcharawittaya school is at a good level.

Keywords: The Development of Enrichment Curriculum, Coach, The Thai Language
Communication Ability

บทนำ

ทักษะการสื่อสารของครู ไม่ใช่ทักษะที่ได้มาจากการเรียนเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นทักษะทางสังคมที่เกิดจากการฝึกฝนเพื่อให้เป็นลักษณะเฉพาะตัวของครูท่านนั้น ครูบางท่านจากเป็นคนที่ไม่เก่ง ก็ได้หมายความว่าไม่สามารถสื่อสารได้ เพราะการสื่อสารให้เกิดพลังนั้น ไม่จำเป็นต้องพูดเก่งเสมอไป หากแต่สามารถสื่อสารให้ผู้เรียนเข้าใจ เกิดความผูกพัน ตลอดจนสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนได้ต่างหาก (ศุภศิริ บุญประเวศ, 2565) ซึ่งทักษะการสื่อสารจัดเป็นหนึ่งในทักษะที่มีความต้องการจำเป็นสำหรับการประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการสื่อสารส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสื่อสารทุกช่องทาง อาทิ การพูด การเขียน รวมถึงสื่ออวัจนภาษา ต่างก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลในศตวรรษที่ 21 (Mishra & Kereluik, 2011)

ทั้งนี้พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ (2565) ได้เน้นถึงความสำคัญที่ครูควรได้รับการพัฒนาด้านทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยระบุว่า ศิลปะการใช้ภาษาไทยที่สามารถนำไปใช้ในวิชาชีพครูได้นั้นเป็นประโยชน์ให้กับตัวเองมาก เปิดโอกาสให้กับตัวเองที่จะเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้มากขึ้น การพัฒนาตนเองนั้นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในวิชาชีพครู เพราะถ้าเราเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองได้นั้น เราก็จะสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาประกอบวิชาชีพครูได้ การที่ได้เรียนรู้ศิลปะการใช้ภาษาไทย กระนั้น การพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพครู เนื่องจากเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพประชากรของชาติ เป็นอาชีพที่สร้างคนให้เป็นคนดี มีความรู้ครูที่ดีจะต้องเป็นครูที่ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ในทำนองเดียวกันคณะกรรมการคุรุสภาได้เน้นถึงความสำคัญที่ครูควรได้รับการพัฒนาด้านทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยกำหนดวิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติการใช้ภาษาไทยการสื่อสารนั้น ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน จัดเป็นทักษะสำคัญ อันดับแรกที่ครูผู้สอนต้องพัฒนาให้เกิดความชำนาญ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องใช้ในการสื่อสาร ทั้งในสถานการณ์ของการให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาแก่ผู้เรียน และในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตลอดจนสามารถใช้ในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ในหน้าที่อื่นเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (พิบูลย์ ตัญญูบุตร และคณะ, 2566)

นอกจากนี้คู่มือการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งครู ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.3/ว 9 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2564 (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2564) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู จำแนกออกเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญและวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญพิเศษ ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาวิชาชีพมากกว่าการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อให้ครูเพื่อให้เกิดการพัฒนาไปสู่ผู้เรียนโดยตรง จึงกำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งครูทุกคน ต้องจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ตามแบบที่ ก.ค.ศ. กำหนด เสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อตกลงในการพัฒนางานตามมาตรฐาน และส่วนที่ 2 ข้อตกลงในการพัฒนางานในบริบทสถานศึกษา นโยบายของส่วนราชการและกระทรวงศึกษาธิการ โดยการปฏิบัติงานตามมาตรฐานตำแหน่งครู ในส่วนที่ 1 นั้น ระบุพฤติกรรมปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่งด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพไว้ประเด็นหนึ่งคือ

“พัฒนาดตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาไทย ในการสื่อสาร”ซึ่งถือเป็นหนึ่งในประเด็นที่ต้องนำมาพิจารณาในการแบบประเมินผลการพัฒนางานตามข้อตกลง (PA) สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู

อย่างไรก็ตามการกำหนดประเด็นในการพัฒนาดตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องนั้นสอดคล้องกับการ กำหนดมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานตามวิทยฐานะของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาตามหนังสือ ราชการสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ.0206.4/ ว 3 เรื่องมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานตามวิทยฐานะของข้าราชการ และบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2564) ซึ่งกำหนด ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่งครูผู้ช่วย และมาตรฐานตำแหน่งครู ด้านการพัฒนาดตนเองและวิชาชีพไว้ คือ “พัฒนาดตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” การพัฒนาดตนเองด้านการสื่อสารจึงเป็นสิ่งที่ครูทุกคนต้องพัฒนา อย่างต่อเนื่องให้สมกับมาตรฐานตำแหน่งที่ตนเองดำรงอยู่

การพัฒนาดตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อให้มีความรู้ความสามารถทักษะของครูนั้นสอดคล้องกับ สังคมโลกที่ปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว เพราะบริบทต่าง ๆ ในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยเฉพาะด้านการ จัดการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและบทบาทของครูและผู้เรียนจนแตกต่างจากอดีตอย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะ ช่องว่างระหว่าง โดยคนยุค Generation Y Generation Z และ Alpha มักจะให้ความสำคัญกับความสมดุลชีวิต การทำงานและชีวิตส่วนตัวเป็นอันดับหนึ่ง (work – life balance) การที่คนทั้งสี่รุ่นอยู่ร่วมกับเด็กยุค Generation Y ได้อย่างดีโดยเฉพาะในการประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนนั้นจะต้องปรับวิธีคิดและวิธีการทำงานแบบอาสา (ASSA) ให้มากขึ้น คือ A : Advise ให้คำแนะนำ S : Service ให้การบริการ S : Support ให้การสนับสนุน และ A : Assist ให้การช่วยเหลือ” (วิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒนาผล, 2558)

นอกจากนี้แนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transform Education) ของครูนั้นการรับ ฟัง เป็นผู้ฟังที่ดี รับฟังปัญหา และเรื่องราวที่เกิดขึ้น เป็นวิธีปฏิบัติหนึ่งของครูที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการรู้คิด และจิตสำนึกที่ดี (Cognition and Mindfulness) โดยใช้การชี้แนะทางปัญญา (Cognitive coaching) การใช้ คำถามที่ทรงพลัง (Power Questions) (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2558) จะเห็นได้ว่าครูในยุคปัจจุบัน จำเป็นต้องมีทักษะการสื่อสารภาษาไทยที่ดีเพื่อพัฒนาผู้เรียนต่างวัยและต่าง Generation ทำให้เกิดทักษะและ ความสามารถตามเป้าประสงค์ของหลักสูตรการศึกษา

กลวิธีในการพัฒนาครูให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอบรมเชิงปฏิบัติการแล้วการ การโค้ชก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูคงทน เนื่องจากการ โค้ชเป็นสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ช่วยให้เขาเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นช่วยให้บุคคลได้บรรลุเป้าหมายการทำงานใน ระดับที่สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร และยังเป็นกระบวนการสร้างให้บุคคลมีความเข้ม แข็งด้านการเรียนรู้ ภูมิใจในตนเอง แสดงความสามารถซึ่งเป็นผลต่อการทำงานที่จะตามมา (Mink, Owen and Mink, 1993 Werner and DeSimone, 2006) สำหรับการพัฒนาครูให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารนั้นต้องอาศัยผู้ที่มีประสบการณ์สูงกว่าในเรื่องของการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเพื่อชี้แนะให้ครูเกิดความ ชำนาญและมีทักษะที่สูงขึ้นกระบวนการพัฒนาครูที่เหมาะสมนั้นก็คือการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert Coaching) เพราะมุ่งให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา อย่างถูกต้องและรวดเร็ว คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการโค้ชและมี ทักษะการโค้ชอย่างสูง (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2558: 41) การโค้ชจึง เป็นกระบวนการหนึ่งในการอบรมเชิงปฏิบัติการ

เนื่องจากการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูเป็นการพัฒนาให้ครูเกิดทักษะความสามารถเฉพาะด้านและใช้ระยะเวลาในการพัฒนาไม่มาก การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อนำมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครูจึงเป็นทางเลือกที่เหมาะสม วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554: 102) ได้กล่าวถึง หลักสูตรเสริมว่าเป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง มีระยะเวลาในการใช้หลักสูตรไม่มากนัก เน้นการเสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานในหน้าที่หรือพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนเฉพาะด้าน สอดคล้องกับ Colangelo (2003: 175) ที่ระบุว่าหลักสูตรเสริมเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นมา เพื่อเป้าหมายพิเศษ เช่น เพื่อตอบสนองความสนใจ ความถนัด หรือความสามารถพิเศษ หรือเพื่อสร้างคุณลักษณะที่ต้องการให้กับผู้เรียน

จากที่มาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา โดยใช้กิจกรรม การอบรมเชิงปฏิบัติการ ในระยะเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาครูให้มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานตำแหน่งตามสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ โดยได้กำหนดกรอบการพัฒนา และออกแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลและประสิทธิผลของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่จะพัฒนาขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา มีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ
 - 2.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยาเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ
 - 2.2 เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ที่มีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) ใช้รูปแบบการวิจัย Pre-Experimental Design โดยประยุกต์ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียวมีการทดสอบหลังเรียน One-Shot Case Study (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 143) ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ปัญหา และความต้องการที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ปัญหา และความต้องการที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาหลักสูตร เสริมร่วมกับการโค้ชเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร สอนในกลุ่มย่อยกับครูกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย และสอนในกลุ่มย่อยกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูล พื้นฐาน ปัญหา ความต้องการ แนวคิด และวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร 2) สัมภาษณ์ผู้บริหารเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชเพื่อเป็นแนวทางใน การพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 3) สอนในกลุ่ม ย่อยกับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการ โค้ชเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารของครู 4) สอนในกลุ่มย่อยกับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นสำหรับการพัฒนา หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถใน การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครู

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบพัฒนาร่างหลักสูตรเสริมร่วมกับการ โค้ชและศึกษาคุณภาพของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในขั้นตอนที่ 1 มาออกแบบและพัฒนาร่างหลักสูตรเสริม ร่วมกับการโค้ชและศึกษาคุณภาพของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อ การสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยาซึ่งประกอบไปด้วย แผนกิจกรรมการเรียนรู้ เกณฑ์ประเมินความสามารถในการ เขียนบันทึกข้อความ และแบบสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกสำหรับการจัดการเรียนรู้ แล้วหา คุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชไปใช้กับ กลุ่มเป้าหมายและศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถใน การใช้ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายและศึกษาประสิทธิผลของ หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยาใน สภาพจริงเพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการเชิงบวกสื่อสารสำหรับการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนวัชรวิทยาเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพและเพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรเสริมร่วมกับการ โค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

1. รวบรวมข้อมูลจากการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถใน การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา มีการประเมินประสิทธิผลแล้วนำไปเปรียบเทียบกับกับ เกณฑ์ประสิทธิภาพของงานวิจัย

2. ตรวจสอบ ปรับปรุง/แก้ไข หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อ การสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา โดยนำผลการใช้หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยามาพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อพิจารณาแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข

3. ปรับปรุง แก้ไข หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา ตามข้อค้นพบและตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

4. จัดทำเป็นหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยาบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา ประกอบด้วย 1) ที่มาและความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระ 4) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ 5) สื่อประกอบหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ช 6) ระยะเวลา 7) สถานที่ 8) การประเมินผลหลักสูตร 9) เกณฑ์ประสิทธิผลของหลักสูตร 10) นิยามศัพท์เฉพาะ และ 11) แผนการจัดกิจกรรมหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ช โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ที่มาและความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรทักษะการสื่อสารของครู ไม่ใช่ทักษะที่ได้มาจากการเรียนเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นทักษะทางสังคมที่เกิดจากการฝึกฝนเพื่อให้เป็นลักษณะเฉพาะตัวของครูท่านนั้น ทักษะการสื่อสารจัดเป็นหนึ่งในทักษะที่มีความต้องการจำเป็นสำหรับการประสบผลสำเร็จในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการสื่อสารส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสื่อสารทุกช่องทาง อาทิ การพูด การเขียน รวมถึงสื่ออวัจนภาษา ต่างก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลในศตวรรษที่ 21 ความสามารถในการสื่อสารของครูจึงเป็นทักษะครูผู้สอนต้องพัฒนาให้เกิดความชำนาญ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องใช้ในการสื่อสาร ทั้งในสถานการณ์ของการให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาแก่ผู้เรียน และในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตลอดจนสามารถใช้ในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ในหน้าที่อันเกี่ยวข้องกับวิชาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ผู้วิจัยจึงพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยาขึ้น เพื่อให้ครูมีความสามารถในการสื่อสารตามมาตรฐานตำแหน่งสามารถใช้ใช้ภาษาไทยเชิงบวกในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูและผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันด้าน Generation สามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้อย่างมีความสุข และเพื่อให้ครูมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในการทำงาน ในเรื่องการเขียนหนังสือราชการประเภทบันทึกข้อความซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นเพราะเป็นสื่อกลางในการติดต่อ ประสานงานเพื่อจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา หลักสูตรนี้พัฒนาครูให้มีความสามารถด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการ และการโค้ชผู้เชี่ยวชาญ (Expert Coaching) และเพื่อจุดประกายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการศึกษาย่างมีประสิทธิภาพ

2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้เชิงบวก และเพื่อส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงาน

3) เนื้อหาสาระหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวชิรวิทยามีเนื้อหาสาระ ดังนี้ 3.1) การสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยความหมายของความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวก ลักษณะการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ และแนวปฏิบัติการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ 3.2) การสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงาน ประกอบไปด้วย การเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงาน ลักษณะและประเภทของหนังสือราชการ การเขียนหนังสือราชการภายในประเภทบันทึกข้อความ ลักษณะของหนังสือราชการภายในประเภทบันทึกข้อความ แนวปฏิบัติการเขียนหนังสือราชการภายในประเภทบันทึกข้อความ การฝึกปฏิบัติเขียนหนังสือราชการภายในประเภทบันทึกข้อความ

4) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวชิรวิทยามีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ เป็นกระบวนการพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงาน และความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงาน ระยะที่ 2 การโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นการพัฒนาครูให้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวชิรวิทยา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี และมีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยโค้ชเป็นรายบุคคล โดยใช้กระบวนการโค้ช 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1.การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (Feed – up) เป็นกิจกรรมที่โค้ชสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นแรงจูงใจภายใน รวมทั้งการสร้างแรงบันดาลใจ Passion ก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่การโค้ช 2.การใช้พลังคำถาม (Power questions) เป็นกิจกรรมที่ผู้โค้ชตั้งคำถามเชิงลึกในองค์ความรู้ที่เป็น main concept ของการเรียนรู้หรือสิ่งที่ผู้รับการโค้ชจะต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแม่นยำ เพื่อให้ผู้รับการโค้ชมีเป้าหมายว่าเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการโค้ชแล้วจะต้องตอบคำถามของผู้โค้ชให้ได้ 3.การปฏิบัติและประเมินผล (Acting & Checking) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้รับการโค้ชได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ (learning processes) ที่หลากหลายและเหมาะสม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการโค้ช ตลอดจนให้คำชี้แนะ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองของผู้รับการโค้ช โดยมีเนื้อหาการโค้ช ดังนี้ การสื่อสารเชิงบวก : การถามการสื่อสารเชิงบวก : การออกคำสั่ง การสื่อสารเชิงบวก : การชื่นชมการเห็นคุณค่า การสื่อสารเชิงบวก : การสะท้อนเสียงภายใน หรือการสะท้อน (Inner voice) การสื่อสารเชิงบวก : การให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ 4.การให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ (Feedback) เป็นกิจกรรมที่ผู้โค้ชให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ภายหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว เพื่อให้ผู้รับการโค้ชมองเห็นจุดเด่นและจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 5.การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (Feed – forward) เป็นกิจกรรมที่ผู้โค้ชชี้แนะหรือแนะนำผู้รับการโค้ชให้ไปเรียนรู้และพัฒนาตนเองต่อยอดจากการเรียนรู้ในกระบวนการโค้ชที่เพิ่งเสร็จสิ้น 6.การถอดบทเรียน (Lesson learned) เป็นกิจกรรมที่ผู้รับการโค้ชสะท้อนคิดสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ตลอดจนการตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ระดับความสำเร็จของการเรียนรู้ของตนเอง วิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ต้องปรับปรุงตนเอง ตลอดจนการกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ที่มีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง ระยะที่ 3 การปฏิบัติภาคสนามและประเมินผลการปฏิบัติ เป็นการให้ครูได้ใช้ความรู้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการในระยะที่ 1 และความรู้ ความสามารถ

จากการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญในระยะที่ 2 ไปปฏิบัติใช้ในห้องเรียนของตนเองเป็นเวลา 1 สัปดาห์ แล้วประเมินผลการปฏิบัติด้วยวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน สังเกตพฤติกรรมเดียวกันโดยใช้เวลาสังเกต 1 ชั่วโมง

5) สื่อประกอบหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ช

6) ระยะเวลา หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยาใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ เวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 12 ชั่วโมง

7) สถานที่ หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา ใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรม ดังนี้ ระยะที่ 1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ สถานที่ห้องประชุมโรงเรียนวัชรวิทยา ระยะที่ 2 การโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ สถานที่ห้องกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ห้องเรียน หรือผ่าน การสนทนาวิดีโอออนไลน์ ระยะที่ 3 การปฏิบัติภาคสนามและประเมินผลการปฏิบัติ สถานที่ห้องเรียนที่ครูใช้สอน

8) การประเมินผลหลักสูตร

ตารางที่ 1 การประเมินผลหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครู โรงเรียนวัชรวิทยา

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน
1. เพื่อส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้	สังเกตการความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้	แบบสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน สังเกตพฤติกรรมเดียวกัน
2. เพื่อส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงาน	ตรวจการเขียนบันทึกข้อความ	แบบประเมินความสามารถในการเขียนบันทึกข้อความ โดยใช้เกณฑ์การประเมินรูบริค

9) เกณฑ์ประสิทธิผลของหลักสูตร พบว่าครูที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพร้อยละ 80 และครูมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานหลังการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับดี

10) นิยามศัพท์เฉพาะ ประกอบด้วย 10.1)หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 10.2)ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 10.3)ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้เชิงบวก 10.4)ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงาน 10.5)ผู้โค้ช 10.6)ผู้รับการโค้ช 10.7)ครูโรงเรียนวัชรวิทยา

11) แผนการจัดกิจกรรมหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ช ประกอบด้วย 11.1) แผนการจัดกิจกรรม สัปดาห์ที่ 1 และแบบประเมิน คือ แบบประเมินตนเองด้านความรู้ในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้หลังการ

การอบรมเชิงปฏิบัติการ สำหรับครู และ แบบประเมินความสามารถในการเขียนบันทึกข้อความ 11.2) แผนการจัดกิจกรรม สัปดาห์ที่ 2 และแบบประเมิน คือ แบบประเมินประเมินความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้หลังการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ สำหรับโค้ช 11.3) แผนการจัดกิจกรรม สัปดาห์ที่ 3-4 และแบบประเมิน คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกสำหรับการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยา เทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยา เทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ

กลุ่มเป้าหมาย	N	คะแนนเต็ม	μ	σ	% of Mean
หลังการจัดกิจกรรม	16	20	19.60	0.65	98.02

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.60 คิดเป็นร้อยละ 98.02

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยา ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

องค์ประกอบ	ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงาน			
	(μ)	(σ)	การแปลผล	ลำดับ
1. ความถูกต้องในการเขียนหนังสือราชการ				
1.1 ด้านรูปแบบ	3.00	0.00	ดี	1
1.2 ด้านเนื้อหา	3.00	0.00	ดี	1
1.3 ด้านหลักภาษาและไวยากรณ์	2.75	0.45	ดี	3
1.4 ด้านความนิยม	3.00	0.00	ดี	1
ผลรวมด้านความถูกต้องในการเขียนหนังสือราชการ	2.94	0.11	ดี	1
2. การสื่อความหมายที่ชัดเจน				
2.1 ความชัดเจนด้านเนื้อหา	2.81	0.40	ดี	2
2.2 ความชัดเจนด้านวัตถุประสงค์	2.69	0.48	ดี	4
2.3 ความชัดเจนด้านวรรคตอน	2.69	0.48	ดี	4
ผลรวมด้านการสื่อความหมายที่ชัดเจน	2.73	0.37	ดี	2
3. การใช้คำและการสื่อสารความหมาย				
3.1 การสื่อความหมายที่เข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับ	2.69	0.48	ดี	4

องค์ประกอบ	ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงาน			
	(μ)	(σ)	การแปลผล	ลำดับ
3.2 การใช้คำกะทัดรัด ไม่ฟุ่มเฟือย	2.81	0.54	ดี	2
ผลรวมด้านการใช้คำและการสื่อสารความหมาย	2.75	0.41	ดี	3
รวม	2.83	0.21	ดี	-

จากตารางที่ 3 พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยาในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยาลำดับที่ 1 คือ ด้านความถูกต้องในการเขียนหนังสือราชการอยู่ในระดับดี โดยมีลำดับการประเมินองค์ประกอบย่อยลำดับที่ 1 คือ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา และ ด้านความนิยม ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ด้านหลักภาษาและ ไวยากรณ์ ลำดับที่ 2 คือ ด้านการสื่อความหมายที่ชัดเจนอยู่ในระดับดี โดยมีลำดับการประเมินองค์ประกอบย่อยลำดับที่ 1 คือ ด้านความชัดเจนด้านเนื้อหา ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ความชัดเจนด้านวัตถุประสงค์ และ ด้านความชัดเจนด้านวรรคตอน ลำดับที่ 3 คือ ด้านการใช้คำ และการสื่อสารความหมายอยู่ในระดับดี โดยมีลำดับการประเมินองค์ประกอบย่อยลำดับที่ 1 คือ ด้านการใช้คำกะทัดรัด ไม่ฟุ่มเฟือย ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ด้านการสื่อความหมายที่เข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยาผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่าหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยามีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และครอบคลุมความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา เนื่องจากหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชพัฒนาผ่านระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ที่มีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) ใช้รูปแบบการวิจัย Pre-Experimental Design โดยประยุกต์ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียวมีการทดสอบหลังเรียน One-Shot Case Study (มาเรียนนิลพันธุ์, 2558: 143) โดยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 1) ที่มาและความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระ 4) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้โดยจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นกระบวนการพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงาน และความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงาน ระยะที่ 2 การโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นการพัฒนาครูให้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวัชรวิทยา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี และมีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยได้เป็นอย่างดี โดยใช้กระบวนการโค้ช 6 ขั้นตอน และ ระยะที่ 3 การปฏิบัติภาคสนามและประเมินผลการปฏิบัติเป็นการให้ครูได้ใช้ความรู้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการในระยะที่ 1 และความรู้ ความสามารถจากการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญในระยะที่ 2 ไปปฏิบัติใช้ในห้องเรียนของตนเองเป็นเวลา 1 สัปดาห์ แล้วประเมินผลการปฏิบัติด้วยวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน สังเกตพฤติกรรมเดียวกันโดยใช้เวลาสังเกต 1 ชั่วโมง 5)

สื่อประกอบหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ช 6) ระยะเวลา 7) สถานที่ 8) การประเมินผลหลักสูตร 9) เกณฑ์ประสิทธิผลของหลักสูตร 10) นิยามศัพท์เฉพาะ และ 11) แผนการจัดกิจกรรมหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ช องค์ประกอบของหลักสูตรนี้สังเคราะห์มาจากนักการศึกษา 4 คน คือ Tylor (1969) ซึ่งกล่าวถึงแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรผ่านคำถามสำคัญ 4 ประการ ซึ่งสรุปแนวคิดออกมาเป็นองค์ประกอบของหลักสูตรได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายทางการศึกษา 2) การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4) การประเมินผล Saylor and Alexander (1974) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรว่าประกอบด้วย 1) แผน 2) ขอบเขตหลักสูตร 3) การออกแบบหลักสูตร 4) รูปแบบการประเมินผล 5) ระเบียบการประเมินผล อารัง บัวศรี (2542) กล่าวว่าองค์ประกอบของหลักสูตรว่า ประกอบด้วย 1) เป้าหมายและนโยบายการศึกษา 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) รูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร 4) จุดประสงค์ของวิชา 5) เนื้อหา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) กลยุทธ์การเรียนการสอน 8) การประเมินผล 9) วัสดุหลักสูตรและการประเมินผล และวิชัย วงษ์ใหญ่ (2552) กล่าวว่าองค์ประกอบของหลักสูตรว่า ประกอบด้วย 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) เนื้อหาสาระ 3) การจัดการเรียนรู้ และ 4) การวัดและประเมินผล จึงเป็นหลักสูตรที่มีองค์ประกอบครบถ้วนและมีคุณภาพสามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยาได้

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา

2.1 ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยายเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อ การจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.60 คิดเป็นร้อยละ 98.02 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพร้อยละ 80 อาจเป็นเพราะหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยานำมาปฏิบัติและการลงมือทำเพื่อให้เกิดทักษะและความสามารถ ดังที่อรรถ ธาริเกษ (2559: 139-140) ได้กล่าวถึงหลักสูตรเสริมเสริมว่าเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพเป็นรายบุคคล เป็นหลักสูตรที่มีเป้าหมายตามกลุ่มที่ทำให้สาระเนื้อหา วิธีการสอน สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีการจัดทำและวางแผนขึ้น โดยเฉพาะ อย่างมีระบบโดยรูปแบบการจัดอาจต้องใช้ครูเฉพาะทาง ห้องเรียนหรือกลุ่มการเรียนรู้ที่จัดขึ้นให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักสูตร ทั้งนี้การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้โดยจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ระยะ ซึ่งพบว่าผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะสื่อสารสำหรับนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) อยู่ในระดับ 4.21 และ (S.D.) อยู่ในระดับ .488 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์.51 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้กิจกรรมสำคัญในหลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยานั้นก็คือการโค้ช ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญเพราะการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นการโค้ชจากผู้มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงกว่าในเนื้อหาสาระหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเรื่องที่สังเกตและให้คำแนะนำ ผู้ที่ทำหน้าที่โค้ชจะมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะสาขาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับ และได้รับการอบรมบทบาทหน้าที่เทคนิคการโค้ชมาเป็นอย่างดี โดยให้คำปรึกษา แนะนำและช่วยเหลือ การร่วมวางแผนการสอน (Joyce and Showers, 1984 อ้างถึงใน วัชรวิภา เล่าเรียนดี, 2556) นอกจากนี้การโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert Coaching) มุ่งให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา อย่างถูกต้องและรวดเร็ว คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องที่โค้ชและมี ทักษะการโค้ชอย่างสูง (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2558: 41) ซึ่งสอดคล้องกับ พระมหาณรงค์-ราช ครองเชื้อ (2564) ที่กล่าวว่า การโค้ชผู้เชี่ยวชาญจะมีกระบวนการ ทักษะการโค้ชและกล

ยุทธในการโค้ชในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่มุ่งพัฒนาช่วยเหลือและปรับมุมมองผู้ที่ได้รับการโค้ช ได้เกิดการเรียนรู้ โดยในขณะทำการโค้ชจะไม่ประเมินเพื่อตัดสิน แต่เป็นการประเมินเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับการโค้ชให้สามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยาสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพร้อยละ 80 ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ สุวิมล สพฤกษ์ศรี. (2561) ที่ศึกษาเรื่องชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพโดยผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งพบว่า 1) หลังการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูมีผลการถอดบทเรียนความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ครูมีพัฒนาการในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน โดยการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert Coaching) และการโค้ชแบบเพื่อนร่วมวิชาชีพ (Peer Coaching) และการโค้ชโดยผู้บริหาร (Executive Coaching) มีพัฒนาการในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสูงขึ้น และขวัญแก้ว แสงแก้ว (2565) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูภาษาไทย ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า ประสิทธิภาพรูปแบบการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งระบุว่าข้อค้นพบจากงานวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูภาษาไทย และครูกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียน วัชรวิทยา พบว่า ตารางที่ 14 พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยาในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยาลำดับที่ 1 คือ ด้านความถูกต้องในการเขียนหนังสือราชการอยู่ในระดับดี ลำดับที่ 2 คือ ด้านการสื่อความหมายที่ชัดเจนอยู่ในระดับดี และลำดับที่ 3 คือ ด้านการใช้คำและการสื่อสารความหมายอยู่ในระดับดี อาจเป็นเพราะหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยาเป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมความสามารถอย่างเฉพาะเจาะจงโดยใช้เวลาไม่มากซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554: 102) ได้กล่าวว่า หลักสูตรเสริมเป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง มีระยะเวลาในการใช้หลักสูตรไม่มากนัก เน้นการเสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานในหน้าที่หรือพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนเฉพาะด้าน และวรุฒิ จิรสจิริธรรม (2553: 105-108) ที่ได้กล่าวว่า หลักสูตรเสริมเป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นเพื่อเพิ่มเนื้อหาของการเรียนรู้ที่ไม่มีในหลักสูตรปกติโดยมีทั้งความลึกและ ความกว้างมากขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ดีกว่าหลักสูตรปกติหลักสูตร เสริมจะเน้นการวิเคราะห์สังเคราะห์ เพื่อนำสู่การประเมินค่าและก่อประโยชน์ได้ในทางปฏิบัติจริง โดยออกแบบกิจกรรมเสริมสร้างความรู้โดยจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ ไว้ในระยะเวลาที่ 1 คือการอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นกระบวนการพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงาน และความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงานซึ่งกิจกรรมประกอบด้วย 1) การกำหนดความคาดหวังของครูและวิทยากรในการทำกิจกรรม (15 นาที) 2) การบรรยายแบบมีส่วนร่วม หัวข้อการสื่อสารภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ (2 ชั่วโมง) ประกอบด้วย 2.1) การเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาไทยสำหรับการทำงาน 2.2) ลักษณะและประเภทของหนังสือราชการ 2.3) การเขียนหนังสือราชการภายในประเภทบันทึกข้อความ 2.4) ลักษณะของหนังสือราชการภายในประเภทบันทึกข้อความ และ 2.5) แนวปฏิบัติการเขียนหนังสือราชการภายในประเภทบันทึก

ข้อความ 3) การฝึกปฏิบัติเขียนหนังสือราชการภายในประเภทบันทึกข้อความ (30 นาที) และ 4) สะท้อนคิดและอภิปรายซักถามเพิ่มเติม (15 นาที) ผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของชลธิชา ปั่นศรีนวล สุทธิเทพ ศิริพิพัฒน์กุล และณัฐพล รำไพ (2566) ที่ศึกษาการฝึกอบรมออนไลน์ด้วยการนำตนเองเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะปฏิบัติ เรื่องการพิมพ์หนังสือราชการ สำหรับบุคลากรสายสนับสนุน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมออนไลน์ด้วยการนำตนเอง เรื่อง การพิมพ์หนังสือราชการ คะแนนในภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.56 2) คะแนนความรู้หลังการฝึกอบรมออนไลน์ มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) คะแนนทักษะปฏิบัติจากการฝึกอบรมออนไลน์ อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนเฉลี่ย 8.30 และ 4) ผลความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการฝึกอบรมออนไลน์ฯ พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.56

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการประเมินรายด้านพบว่าองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 1 คือ ด้านความถูกต้องในการเขียนหนังสือราชการ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านรูปแบบ 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านหลักภาษาและไวยากรณ์ และ 4) ด้านความนิยม ลำดับที่ 2 คือ ด้านการสื่อความหมายที่ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย คือ 1) ความชัดเจนด้านเนื้อหา 2) ความชัดเจนด้านวัตถุประสงค์ และ 3) ความชัดเจนด้านวรรคตอน ส่วนลำดับที่ 3 คือ ด้านการใช้คำและการสื่อสารความหมาย ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย คือ 1) การสื่อความหมายที่เข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับ และ 2) การใช้คำกะทัดรัด ไม่ฟุ่มเฟือย สอดคล้องกับการศึกษาของณัฐรัตน์ แทนทอง วรรณพร บุญส่ง กัญชพร พรหมจักร และจุไรรัตน์ รัตติโชติ (2563) ที่ศึกษาการใช้ภาษาในการเขียนหนังสือราชการที่ว่าการอำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งพบว่าการปฏิบัติงานในระบบสารบรรณเกี่ยวกับหนังสือราชการผลการศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาในการเขียนหนังสือราชการของที่ว่าการอำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการใช้ภาษามีการใช้ภาษาในระดับทางการ ใช้ภาษาที่ชัดเจนอีกทั้งมีการใช้คำได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้ง่าย รวมทั้งมีการใช้ประโยคที่มีความกระชับสามารถสื่อความหมายได้ดี ไม่ซับซ้อนจนทำให้เกิดความสับสน ซึ่งมีความถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526 ส่วนการจัดทำหนังสือราชการมีการจัดทำได้ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526 ทุกประการ ทั้งรูปแบบการพิมพ์หนังสือราชการ การรับ-ส่งหนังสือราชการ และระบบการจัดเก็บหนังสือราชการ จึงทำให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยทุกองค์ประกอบของการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานผ่านการเขียนหนังสือราชการประเภทบันทึกข้อความอยู่ในระดับดีทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวชิรวิทยานี้ช่วยแก้ปัญหาในการเขียนหนังสือราชการประเภทบันทึกข้อความได้ ดังปัญหาที่ ธนู ทดแทนคุณ (2564) พบในการศึกษาปัญหาในการเขียนหนังสือราชการของเจ้าหน้าที่รัฐ ส่วนราชการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2562 ที่พบว่าปัญหาการเขียนหนังสือราชการของเจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าว ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านแบบฟอร์มหนังสือราชการ 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการใช้ภาษา และ 4) ด้านการพิมพ์ โดยศึกษาเฉพาะหนังสือราชการภายนอกและภายใน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านแบบฟอร์มหนังสือราชการ ส่วนมากปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 มีที่ต้องแก้ไขในเรื่องระยะหัวกระดาษ การใช้ตราครุฑมาตรฐาน การกันหน้ากันหลัง และการย่อหน้าส่วนด้านเนื้อหา ส่วนมากเนื้อหาไม่ครบถ้วน คือ ขาดความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบของเนื้อหา และการใช้ 5W 1H ต่อมาด้านการใช้ภาษาพบว่า ส่วนมากใช้ภาษาทางการ แต่พบความซ้ำซ้อนในการใช้คำ ประโยค และ

ข้อความ มีการใช้คำย่อ คำฟุ่มเฟือย คำวากน ขาดการเชื่อมโยงในเนื้อความ การเว้นวรรคตอน การแยกคำในบรรทัด โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง การเขียนสะกดคำผิด และใช้คำไม่สม่ำเสมอ ทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อความ และด้านการพิมพ์ ส่วนมากพิมพ์ได้ถูกต้องตามเกณฑ์ จะมีปัญหาเฉพาะการพิมพ์กันหลังตรงกัน การพิมพ์เว้นระยะ บรรทัดไม่ถูกต้อง และการขึ้นหน้าใหม่ และปทิตตา มาตย์วังแสง (2566) ซึ่งศึกษาสภาพปัญหาการใช้ภาษาในการ เขียนหนังสือราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่าระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการใช้ภาษาในการเขียน หนังสือราชการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้ประโยค รองลงมาคือ ด้านการใช้เครื่องหมาย ด้านการเขียนย่อหน้า ด้าน การใช้ตัวเลข ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการใช้คำ ส่วนแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาใน การเขียนหนังสือราชการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การฝึก ทักษะทางภาษา และการจัดทำคู่มือการเขียนหนังสือราชการ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อ การสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยา ประกอบด้วย 1) ที่มาและความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระ 4) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้โดยจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ 3 ระยะ 5) สื่อ ประกอบหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ช 6) ระยะเวลา 7) สถานที่ 8) การประเมินผลหลักสูตร 9) เกณฑ์ประสิทธิผล ของหลักสูตร 10) นิยามศัพท์เฉพาะ และ 11) แผนการจัดกิจกรรมหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ช ผลศึกษา ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยาเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนวัชรวิทยามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.60 คิดเป็นร้อยละ 98.02 และผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิ ทยา ผลการศึกษาศักยภาพในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยาคือ ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานของครูโรงเรียนวัชรวิทยาในภาพรวมอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครู โรงเรียนวัชรวิทยาไปใช้นั้น ผู้นำไปใช้ควรมีความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานความต้องการและปัญหาของครูหรือบุคลากรใน โรงเรียนของตนเองว่ามีความจำเป็นที่จะส่งเสริมหรือไม่ นอกจากนี้ควรจัดเตรียมวิทยากรที่มีความรู้และ ความสามารถในการส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวัชรวิทยาซึ่ง ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 2) ความสามารถในการใช้ ภาษาไทยเพื่อการทำงาน ตลอดจนมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญสำหรับการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญเรื่องการใช้ภาษาไทย เชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้

2. ควรมีการประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น วิทยากร ผู้โค้ช และผู้ร่วมกิจกรรมก่อนการใช้หลักสูตรเพื่อทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมาย กิจกรรม การวัดประเมินผล ตลอดจนข้อสงสัยต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม

3. กิจกรรมในหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมออนไลน์ได้ โดยสามารถประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม เช่น Quizizz, Kahoot, Vonder, Blooket เป็นต้น

4. หลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวิชาชีพสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาครูผู้ช่วยให้มีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานตำแหน่งได้ และสามารถนำไปพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารตามมาตรฐานตำแหน่งที่ ก.ค.ศ. กำหนดได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานก่อนและหลังการทำกิจกรรม

2. ควรมีการวิจัยที่ศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรเสริมร่วมกับการโค้ชที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนวิชาชีพเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้ศึกษากับกลุ่มเป้าหมาย

3. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระหว่างกลุ่มครูที่มีวิทยฐานะต่างกันว่าส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงบวกเพื่อการจัดการเรียนรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการทำงานหรือไม่ อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญเกื้อ แสงแก้ว. (2565). การพัฒนารูปแบบการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูภาษาไทย ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 4(2), 53-66.
- ชลธิชา ปันศรีนวล สุตเทพ ศิริพิพัฒน์กุล และณัฐพล ร้าไพ. (2566). การฝึกอบรมออนไลน์ด้วยการนำตนเองเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะปฏิบัติ เรื่อง การพิมพ์หนังสือราชการ สำหรับบุคลากรสายสนับสนุน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. *วารสารศาสตร์ การศึกษาและการพัฒนามนุษย์*, 7(1), 154-166.
- ณัฐรัตน์ แท่นทอง วรรณพร บุญส่ง กัญชพร พรหมจักร และจุไรรัตน์ รัตติโชติ. (2563). การใช้ภาษาในการเขียนหนังสือราชการที่ว่าการอำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารวิชาการสังคมมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*, 10(1), 83-102.
- ธนู ทดแทนคุณ. (2564). ปัญหาในการเขียนหนังสือราชการของเจ้าหน้าที่รัฐ ส่วนราชการในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2562. *วารสารวิชาการ มทร. สุวรรณภูมิ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 6(1), 80-91.
- ปัทมิตา มาตย์วังแสง. (2566). การศึกษาสภาพปัญหาการใช้ภาษาในการเขียนหนังสือราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*, 5(2), 15-25.
- พิบูลย์ ตัญญูบุตร, พรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี และจิราภรณ์ พจนอารีวงศ์. (2566). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสารของครูที่ยังไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 13(1), 1-17.

- มารุต พัฒนาผล. (2558). เอกสารประกอบการเรียนรู้รายวิชา การโค้ชเพื่อการรู้คิด Module 14 การให้ข้อมูล
ย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2556). ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช: การพัฒนาวิชาชีพ ทฤษฎีกลยุทธ์สู่ การปฏิบัติ.
(พิมพ์ครั้งที่ 12). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2558). การโค้ชเพื่อการรู้คิด (Cognitive Coaching). (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:
บริษัท จรัสสินทวงศ์การพิมพ์ จำกัด.
- วิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒนาผล. (2558). จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การ
พัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 8). จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2562). กระบวนการโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำ
นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2564). มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานตาม
วิทยฐานะของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา. ที่ ศธ.0206.4/ ว 3
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (ม.ป.ป.) คู่มือการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งครู ตามหนังสือ
สำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.3/ว 9 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2564. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา : https://otepc.go.th/images/00_YEAR2564/03_PV1/1Mv9-2564.pdf. สืบค้นเมื่อวันที่
10 มิถุนายน 2567.
- สุวิมล สพฤกษ์ศรี. (2561). ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพโดยผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการ
เรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา : DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2232>. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2567.